

Arrest

nr. 234 963 van 8 april 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. S. MIR-BAZ
Broustinlaan 88 / 1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 30 december 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. S. MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché H. NUYS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoeker diende op 6 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Tweede verzoekster diende op 19 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 16 december 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beslissingen tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken omdat beide verzoekers internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat. Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

Ten aanzien van R. D., eerste verzoeker:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 15 januari 1983 in al-Kufah, gelegen in het district al-Malikiya in de provincie al-Hasaka in Syrië. U hebt de Syrische nationaliteit en u bent van Koerdische afkomst. U bent een soennitisch moslim.

U bent tot het derde middelbaar naar school gegaan en daarna hebt u in Syrië gewerkt als arbeider. In 2010 bent u religieus getrouwd met A.-R. S. (CGVS X; O.V. X). Jullie hebben drie kinderen: S., A. en I.

Op 18 oktober 2016 hebt u Syrië verlaten omwille van de oorlog. U bent met uw gezin illegaal naar Irak gevlucht. Enkele dagen later staken jullie de grens over naar Turkije. Jullie bleven 24 dagen in Istanbul en gingen daarna illegaal naar Griekenland, waar jullie op 26 november 2016 aankwamen. Nadat jullie vingerafdrukken werden geregistreerd, werden jullie overgebracht naar een gesloten centrum. 14 dagen later werden jullie naar een opvangplaats in Thermopyles gebracht. In die periode dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in. Op 26 september 2017 kregen jullie een appartement in Konitsa toegewezen, waar jullie ongeveer twee jaar hebben gewoond. Toen u en uw gezinsleden een internationale beschermingsstatus kregen in Griekenland, kregen jullie ook te horen dat de opvang en financiële steun zou stopgezet worden. Jullie besloten daarop Griekenland te verlaten. Uw vrouw en drie kinderen zijn eerst vertrokken, daar zij ongeveer een maand eerder een positieve beslissing hadden gekregen in hun verzoek om internationale bescherming. Zij hebben op 19 september 2019 een verzoek ingediend in België. U bent ongeveer een maand later vertrokken uit Griekenland en u dient op 6 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische instanties. U stelt niet te kunnen terugkeren naar Syrië omwille van de oorlog. U kan ook niet terug naar Griekenland omdat jullie geen huisvesting en werk hebben. Uw echtgenote haalde dezelfde motieven aan.

U legt geen enkel begin van bewijs neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het geheel van uw verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) aflegde, blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde vluchtmotieven als uw echtgenote, A.-R. S. (CGVS X; O.V. X). In haar hoofde werd haar verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden. Dit omwille van het feit dat zij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Ook u geniet reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens het "Eurodac Search Result" dat in uw administratief dossier werd gevoegd, werd u reeds internationale bescherming verleend in Griekenland in de loop van de voorbije drie jaar (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier als interpretatie-instrument van uw EURODAC Search Result, 4/11/2019). Bijgevolg wordt ook in uw hoofde uw verzoek niet-ontvankelijk bevonden. Het CGVS verwijst hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw echtgenote:

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens het "Eurodac Search Result" dat in uw administratief dossier werd gevoegd, werd u reeds internationale bescherming verleend in Griekenland in de loop van de voorbije drie jaar (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier als interpretatie-instrument van uw "Eurodac Search Result", 16/09/2019).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland verlaten hebt wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden, met name het gebrek aan werk en huisvesting.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt een internationale beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten

Zo blijkt dat u en uw gezin direct na jullie aankomst in Griekenland naar een gesloten centrum werden overgebracht. Ongeveer 14 dagen later werden jullie overgeplaatst naar een opvangcentrum in Thermopyles waar jullie als gezin in één kamer sliepen, die jullie met niemand anders hoefden te delen. Jullie deelden wel een badkamer en toilet met andere mensen. Na ongeveer een jaar werden jullie overgeplaatst naar een appartement in Konitsa en jullie zijn daar gebleven tot jullie vertrek uit Griekenland. Jullie moesten geen huur betalen. In eerste instantie kregen jullie driemaal daags eten, daarna moesten jullie in eigen eten voorzien, maar jullie kregen per volwassene een maandelijkse vergoeding van 90 euro, alsook 40 tot 50 euro per kind. Jullie kinderen gingen naar school en jullie hadden toegang tot de gezondheidszorg (CGVS, pp. 4-6). Hieruit blijkt geenszins dat u of uw gezinsleden blootgesteld werden aan een mensonwaardige behandeling daar sinds de registratie van jullie asielaanvraag tot na de toekenning van een beschermingsstatus in een bed, bad en brood werd voorzien. Bovendien dient opgemerkt dat jullie op de hoogte werden gebracht dat jullie jullie woning zouden moeten verlaten en dat de financiële steun zou ophouden van zodra jullie een identiteitskaart en paspoort zouden krijgen, maar dat jullie toen geen andere woonst hebben gezocht omdat jullie toen reeds hadden beslist om te vertrekken. U stelt dat uw man na drie jaar nog geen werk had gevonden en dat het leven duur was en dat jullie daarom niet wouden blijven. U gevraagd of u en uw echtgenoot de Griekse taal hebben proberen te leren, antwoordt u van niet en herhaalt u nogmaals dat jullie toch niet van plan waren om daar te blijven (CGVS, p. 6). Uw echtgenoot stelt echter wel dat hij twee maanden Grieks heeft gevolgd maar niet verder wou studeren omdat hij al van in het begin naar België wou komen en niet in Griekenland wou blijven omdat er geen werk was. Hem gevraagd of hij

geen beroepsopleiding kon volgen, herhaalt hij dat jullie niet in Griekenland wouden leven en dat jullie al van in het begin naar België wouden komen omdat de gezondheidszorg en het onderwijs hier beter zijn (CGVS D., pp. 4-5). Uit jullie verklaringen kan dan ook afgeleid worden dat jullie reeds van bij jullie aankomst in Griekenland de bewuste keuze gemaakt hadden om er niet te blijven en dus sowieso niet van plan waren om jullie leven daar op te bouwen. op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten

Gelet als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Ter volledigheid dient vastgesteld dat noch u, noch uw echtgenoot problemen hebben gekend met de Griekse autoriteiten of andere personen (CGVS, pp. 6-7 & CGVS D., p. 5).

Gelet op voorafgaande vaststellingen, dient dan ook te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat het door u neergelegde familieboekje van uw vader, uw akte van bekendheid en uw examenkaart enkel betrekking hebben op uw identiteit, afkomst en studies en dat deze elementen hier niet worden betwist. Deze documenten zijn dan ook niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen.

U legt geen enkel begin van bewijs neer dat bovenstaande appreciatie zou kunnen ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat Griekenland u internationale bescherming verleende en dat u om die reden niet teruggestuurd mag worden naar Syrië.

(...)"

Ten aanzien van A.-R. S., tweede verzoekster:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 20 januari 1995 in al-Kufah, gelegen in het district al-Malikiya van de provincie al-Hasaka in Syrië. U was een ongeregistreerde (maktoum) Koerd tot u drie à vier jaar geleden de mogelijkheid kreeg om de Syrische nationaliteit te verkrijgen. U hebt deze aangevraagd, maar u hebt nagelaten om uw identiteitskaart af te halen in Damascus omwille van de algemene veiligheidssituatie. Ook uw ouders waren maktoum en zij hebben in 2016 de Syrische nationaliteit verkregen.

U bent tot het derde middelbaar naar school gegaan en daarna bent u religieus gehuwd met R. D. (CGVS X; O.V. X). Jullie hebben drie kinderen: S., A. en I. In Syrië was u huisvrouw.

Op 18 oktober 2016 hebt u Syrië verlaten omwille van de oorlog. U bent met uw gezin illegaal naar Irak gevlucht. Enkele dagen later staken jullie de grens over naar Turkije. Jullie bleven 24 dagen in Istanbul en gingen daarna illegaal naar Griekenland, waar jullie op 26 november 2016 aankwamen. Nadat jullie vingerafdrukken werden geregistreerd, werden jullie overgebracht naar een gesloten centrum. 14 dagen later werden jullie naar een opvangplaats in Thermopyles gebracht. In die periode dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in. Op 26 september 2017 kregen jullie een appartement in Konitsa toegewezen, waar jullie ongeveer twee jaar hebben gewoond. Toen u en uw gezinsleden een internationale beschermingsstatus kregen in Griekenland, kregen jullie ook te horen dat de opvang en financiële steun zou stopgezet worden. Jullie besloten daarop Griekenland te verlaten. U bent alleen met uw kinderen naar Amsterdam gevlogen, waar u op 10 september 2019 bent aangekomen. Uw neef heeft u en uw kinderen opgehaald in Amsterdam en naar België gebracht. Op 19 september 2019 dient u een verzoek om internationale bescherming in. Uw echtgenoot is ongeveer een maand later uit Griekenland vertrokken omdat hij ook pas een maand later internationale bescherming had gekregen.

U stelt niet te kunnen terugkeren naar Syrië omwille van de oorlog. U kan ook niet terug naar Griekenland omdat jullie geen huisvesting en werk hebben. Uw echtgenoot diende op 6 november 2019 een verzoek in en haalt in kader hiervan dezelfde motieven aan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: het familieboekje van uw vader, een akte van bekendheid en een kaart om te kunnen deelnemen aan de examens.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens het "Eurodac Search Result" dat in uw administratief dossier werd gevoegd, werd u reeds internationale bescherming verleend in Griekenland in de loop van de voorbije drie jaar (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier als interpretatie-instrument van uw "Eurodac Search Result", 16/09/2019).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland verlaten hebt wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden, met name het gebrek aan werk en huisvesting.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt een internationale beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Zo blijkt dat u en uw gezin direct na jullie aankomst in Griekenland naar een gesloten centrum werden overgebracht. Ongeveer 14 dagen later werden jullie overgeplaatst naar een opvangcentrum in Thermopyles waar jullie als gezin in één kamer sliepen, die jullie met niemand anders hoefden te delen. Jullie deelden wel een badkamer en toilet met andere mensen. Na ongeveer een jaar werden jullie overgeplaatst naar een appartement in Konitsa en jullie zijn daar gebleven tot jullie vertrek uit Griekenland. Jullie moesten geen huur betalen. In eerste instantie kregen jullie driemaal daags eten, daarna moesten jullie in eigen eten voorzien, maar jullie kregen per volwassene een maandelijkse vergoeding van 90 euro, alsook 40 tot 50 euro per kind. Jullie kinderen gingen naar school en jullie hadden toegang tot de gezondheidszorg (CGVS, pp. 4-6). Hieruit blijkt geenszins dat u of uw gezinsleden blootgesteld werden aan een mensonwaardige behandeling daar sinds de registratie van jullie asielaanvraag tot na de toekenning van een beschermingsstatus in een bed, bad en brood werd voorzien. Bovendien dient opgemerkt dat jullie op de hoogte werden gebracht dat jullie jullie woning zouden moeten verlaten en dat de financiële steun zou ophouden van zodra jullie een identiteitskaart en paspoort zouden krijgen, maar dat jullie toen geen andere woonst hebben gezocht omdat jullie toen reeds hadden beslist om te vertrekken. U stelt dat uw man na drie jaar nog geen werk had gevonden en dat het leven duur was en dat jullie daarom niet wouden blijven. U gevraagd of u en uw echtgenoot de Griekse taal hebben proberen te leren, antwoordt u van niet en herhaalt u nogmaals dat jullie toch niet van plan waren om daar te blijven (CGVS, p. 6). Uw echtgenoot stelt echter wel dat hij twee maanden Grieks heeft gevolgd maar niet verder wou studeren omdat hij al van in het begin naar België wou komen en niet in Griekenland wou blijven omdat er geen werk was. Hem gevraagd of hij

geen beroepsopleiding kon volgen, herhaalt hij dat jullie niet in Griekenland wouden leven en dat jullie al van in het begin naar België wouden komen omdat de gezondheidszorg en het onderwijs hier beter zijn (CGVS D., pp. 4-5). Uit jullie verklaringen kan dan ook afgeleid worden dat jullie reeds van bij jullie aankomst in Griekenland de bewuste keuze gemaakt hadden om er niet te blijven en dus sowieso niet van plan waren om jullie leven daar op te bouwen.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Ter volledigheid dient vastgesteld dat noch u, noch uw echtgenoot problemen hebben gekend met de Griekse autoriteiten of andere personen (CGVS, pp. 6-7 & CGVS D., p. 5).

Gelet op voorafgaande vaststellingen, dient dan ook te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat het door u neergelegde familieboekje van uw vader, uw akte van bekendheid en uw examenkaart enkel betrekking hebben op uw identiteit, afkomst en studies en dat deze elementen hier niet worden betwist. Deze documenten zijn dan ook niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat het verzoek van uw echtgenoot, R. D. (CGVS X; O.V. X), door het CGVS eveneens niet-ontvankelijk werd verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat Griekenland u internationale bescherming verleende en dat u om die reden niet teruggestuurd mag worden naar Syrië.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In het verzoekschrift wordt een enig middel aangevoerd dat als volgt luidt:

"3.1. eerste middel

Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève en Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering Juncto schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending artikel 3 EVRM Juncto schending artikel 48/4,§2, b van de vreemdelingenwet:

Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling.

De vier elementen van deze definitie zijn de volgende: zich buiten het land van herkomst bevinden;

een gegronde vrees voor vervolging hebben; "omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging".

de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen invoeren.

Deze elementen toegepast op verzoeker:

zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoekers bevinden zich hier in België sinds september november 2019 waar ze hun aanvraag tot asiel hebben ingediend.

een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Op basis van de verklaringen van verzoeker wordt door verweerster geconcludeerd dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft kunnen aantonen.

Verzoekers vrezen vervolgd te worden of onderworpen te worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling bij hun eventuele terugkeer naar Griekenland.

Verweerster stelt dat er geen sprake is van systematische tekortkomingen in Griekenland. Verzoeker menen dat verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met de persoonlijke situatie van verzoekers.

Verweerster heeft geen rekening gehouden met het feit dat de Griekse autoriteiten zouden niet meer verzoekers financieel bijstaan.

Waar kan verzoeker met 3 minderjarige kinderen naar toe gaan?

Verweerster stelt dat verzoeker 2x90 euro en 3x 40 of 50 per kind per maand gekregen. Verzoeker meent dat ze met 300 euro amper rond kunnen komen. Dit is een hongerleefloon.

Dergelijk leven heeft nefaste gevolgen voor de ontwikkeling van de kinderen.

Verweerster weet dat de heer Rashid niet de taal machtig is en dat hij niet in staat is om werk te vinden.

Het doet er niet toe dat ze niet van plan waren om in het land te verblijven.

Feit is dat de heer Rashid niet de taal geleerd heeft en dat hij geen werk kan vinden.

De kinderen moeten niet gestraft worden omdat hun vader nagelaten heeft om de taal te leren.

Verzoekers menen dat zelfs als de heer Rashid de taal geleerd zou hebben, dan nog zouden ze niet in staat zijn om werk te vinden.

Grieken vinden zelf geen werk laat staan voor een vreemdeling die 3 jaar in Griekenland woont.

Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met de verklaringen van verzoeker op pagina 5 van het gehoorverslag:

Hebt u andere organisaties gecontacteerd om werk te vinden? Om in contact te komen met andere organisaties moet het altijd via mijn organisatie gebeuren. Z'n organisatie komt vertellen dat er werk is voor bepaalde beroepen. Maar omdat ik geen beroep had maakte ik weinig kans op werk.

Verzoekers menen dat verweerster ten onrechte van oordeel is dat hun basis rechten gerespecteerd zal blijven.

Verzoekers basisrechten waren gerespecteerd maar het zal niet meer gerespecteerd worden omdat de Griekse autoriteiten niet meer de familie wou steunen.

Wat betreft zijn objectieve vrees wenst hij te verwijzen naar de volgende landeninformatie:

6 November 2018 | CoE-CommDH - Council of Europe - Commissioner for Human Rights Greece
Report by the Council of Europe Commissioner for Human Rights based on visit from 25 to 29 June 2018 (reception and integration of migrants, including asylum seekers; impact of economic crisis on rights to health and education; other topics)

Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dinja Mijatovic following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018 [CommDH(2018)24] (Special or Analytical Report, English)
https://www.ecoi.net/en/file/local/1450482/1_226_1_5421_21_278_commDH-2018-24-greece-report-en-docx.pdf

Pagina 3 van dit rapport:

As the Commissioner observed during her visit, despite these provisions, asylum seekers in Greece do not always benefit from the material support they are entitled to. This is a long-standing issue. As early as in 2011, this situation led the European Court of Human Rights to find Greece in violation of article 3 of the European Convention on Human Rights (prohibition of torture) because of asylum seekers' living conditions in the case of *M.S.S. v. Greece and Belgium*. This Judgment resulted in the suspension of transfers to Greece from other EU countries under the Dublin Regulation for more than six years.

Pagina 8:

ACCESS TO HEALTH CARE

Under Greek law, applicants for international protection have the right to free access to public health services and to receive nursing and health care, including the necessary treatment for diseases and mental health care.

In spite of a favourable legal framework, actual access to health care services is reportedly very complicated in practice. Law 4368/2016 on universal health care legislation, which establishes the right to free access to all public health facilities is applicable to migrants, including asylum seekers, but the public health sector, which has been severely affected by successive austerity measures, is under huge pressure and lacks the capacity to cover all the needs for health care services, be it of the local population or of migrants. Access to health care services is also hampered by a number of administrative barriers, to which the Commissioner's attention was drawn by several of her interlocutors. In August 2017, twenty-five NGOs expressed their concern in a Joint Statement about the reluctance of the authorities to issue Social Security Numbers to asylum seekers. The Commissioner notes that a Circular of 13 February 2018 clarified the process for issuing these numbers to beneficiaries of international protection and asylum seekers, but its impact on actual access to health care reportedly remains limited.

Pagina 14

ACCESS TO THE LABOUR MARKET

Under Greek law, refugees and beneficiaries of subsidiary protection have full and automatic access to the labour market and do not need to obtain a work permit.

However, the Commissioner's attention was drawn to the fact that they face the same obstacles as asylum seekers²³ regarding the issuance of the Tax Registration Number (AFM), which hinders their access to the labour market and registration with the Unemployment Office of the Hellenic Manpower Employment Organisation (OAED).

Naturally, they are also confronted with the general difficulties experienced by everyone seeking employment in Greece's shrinking market. Research among young Syrians, carried out by Solidarity Now, showed that only 7.25% were employed full time in Greece in 2017, of whom more than half worked without social security.

PROTECTION AGAINST RACISM AND DISCRIMINATION

Racist violence targeting migrants remains a worrying phenomenon in Greece. In 2017, the Racist Violence Recording Network (RVRN) recorded 34 incidents against refugees or immigrants, including 26 assaults against men, 6 against women, and 2 against a "mixed group of victims". The victims of the incidents recorded in 2017 came from Egypt (1), Algeria (3), Afghanistan (10), Guinea (1), Iraq (1), Iran (3), Morocco (2), Nigeria (1), Norway (Somalian origin) (1), Ukraine (1), Pakistan (5), Palestine (3) and Syria (4). A number of clashes between locals, including members of far-right groups, and migrants were also reported in the Aegean Islands in 2018.

The Commissioner is concerned about such persisting racist violence and about the emergence of new far-right violent groups involved in attacks against migrants and threats against NGOs and defenders of migrants' rights.

https://www.ecoi.net/en/file/local/1450482/1_226_1_5421_21_278_commDH-2018-24-greece-report-en-docx.pdf

Protected only on paper: beneficiaries of international protection in Greece

The current living conditions of beneficiaries of international protection in Greece are alarming. In a detailed legal note, PRO ASYL and the team of Refugee Support Aegean (RSA) in Greece have observed that their rights and effective protection exist only on paper.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), in toepassing waarvan de bestreden beslissingen genomen werden, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer (...)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet is de omzetting in Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

In zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 inzake *Ibrahim e.a.* (hierna: *Ibrahim e.a.*) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie interpretatie verleend aan deze bepaling op basis van vijf prejudiciële vragen met betrekking tot personen die reeds internationale bescherming hadden gekregen in Polen en Bulgarije.

Het Hof verklaarde dat artikel 33, lid 2, onder a), van de Procedurerichtlijn zich niet ertegen verzet dat een lidstaat een verzoek om toekenning van de vluchtelingenstatus niet-ontvankelijk verklaart omdat aan de verzoeker in een andere lidstaat subsidiaire bescherming is verleend, wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van die verzoeker als persoon die subsidiaire bescherming geniet in die andere lidstaat, hem niet blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. De omstandigheid dat personen die een dergelijke subsidiaire bescherming genieten, in die lidstaat geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van die lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een dergelijk risico, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat de verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Het Hof verklaarde dat “[W]anneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, *Jawo*, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak)” (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punt 88).

Het Hof benadrukte dat dergelijke tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen wanneer zij “een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak” (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punt 89):

*“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, *Jawo*, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak)”* (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punt 90).

“Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93)” (HvJ, Ibrahim e.a., punt 91).

2.2.2. *In casu motiveren de bestreden beslissingen met betrekking tot de leefomstandigheden in Griekenland ten aanzien van verzoekers als volgt:*

“In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden, met name het gebrek aan werk en huisvesting.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

(...)

Zo blijkt dat u en uw gezin direct na jullie aankomst in Griekenland naar een gesloten centrum werden overgebracht. Ongeveer 14 dagen later werden jullie overgeplaatst naar een opvangcentrum in Thermopyles waar jullie als gezin in één kamer sliepen, die jullie met niemand anders hoefden te delen. Jullie deelden wel een badkamer en toilet met andere mensen. Na ongeveer een jaar werden jullie overgeplaatst naar een appartement in Konitsa en jullie zijn daar gebleven tot jullie vertrek uit Griekenland. Jullie moesten geen huur betalen. In eerste instantie kregen jullie driemaal daags eten, daarna moesten jullie in eigen eten voorzien, maar jullie kregen per volwassene een maandelijkse vergoeding van 90 euro, alsook 40 tot 50 euro per kind. Jullie kinderen gingen naar school en jullie hadden toegang tot de gezondheidszorg (CGVS, pp. 4-6). Hieruit blijkt geenszins dat u of uw gezinsleden blootgesteld werden aan een mensonwaardige behandeling daar sinds de registratie van jullie asielaanvraag tot na de toekenning van een beschermingsstatus in een bed, bad en brood werd voorzien. Bovendien dient opgemerkt dat jullie op de hoogte werden gebracht dat jullie jullie woning zouden moeten verlaten en dat de financiële steun zou ophouden van zodra jullie een identiteitskaart en paspoort zouden krijgen, maar dat jullie toen geen andere woonst hebben gezocht omdat jullie toen reeds hadden beslist om te vertrekken. U stelt dat uw man na drie jaar nog geen werk had gevonden en dat het leven duur was en dat jullie daarom niet wouden blijven. U gevraagd of u en uw echtgenoot de Griekse taal hebben proberen te leren, antwoordt u van niet en herhaalt u nogmaals dat jullie toch niet van plan waren om daar te blijven (CGVS, p. 6). Uw echtgenoot stelt echter wel dat hij twee maanden Grieks heeft gevolgd maar niet verder wou studeren omdat hij al van in het begin naar België wou komen en niet in Griekenland wou blijven omdat er geen werk was. Hem gevraagd of hij geen beroepsopleiding kon volgen, herhaalt hij dat jullie niet in Griekenland wouden leven en dat jullie al van in het begin naar België wouden komen omdat de gezondheidszorg en het onderwijs hier beter zijn (CGVS DIman, pp. 4-5). Uit jullie verklaringen kan dan ook afgeleid worden dat jullie reeds van bij jullie aankomst in Griekenland de bewuste keuze gemaakt hadden om er niet te blijven en dus sowieso niet van plan waren om jullie leven daar op te bouwen. op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.”

In de bestreden beslissingen wordt aldus in essentie geoordeeld dat, nadat zij te horen kregen dat zij hun woning zouden moeten verlaten en de financiële steun werd stopgezet, verzoekers onvoldoende pogingen hebben ondernomen om hun situatie te verbeteren en, zonder ernstige poging om zich te vestigen in Griekenland, hebben besloten verder te reizen naar België. Aldus stelde het Commissariaat-generaal vast dat verzoekers niet aantonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen.

2.2.3. *Met betrekking tot de vraag of verzoekers “objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens hebben overgelegd om aan te tonen dat er in Griekenland een risico bestaat, om op basis van en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of*

fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken" (HvJ, Ibrahim e.a., punt 88), verwijzen verzoekers in het verzoekschrift naar de volgende informatiebronnen:

- "RAAD VAN EUROPA, Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe, Dunja Mijatovic, following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018;
- STIFTUNG Pro Asyl: Protected only on paper. Beneficiaries of international protection in Greece;
- STIFTUNG Pro Asyl: Legal Note, 28-07-2017."

Ter terechtzitting leggen verzoekers middels een aanvullende nota de volgende stukken neer:

- Een bericht van 'Pro Asyl' van 17 januari 2019;
- Een bericht van 'Dutch Council for Refugees';
- Diverse medische stukken met betrekking tot tweede verzoekster en de kinderen van verzoekers.

2.2.4. Met betrekking tot de informatie van 'Pro Asyl' betogen verzoekers dat hieruit blijkt dat naar Griekenland teruggekeerde gezinnen zonder adres geen leefloon kunnen genieten en dat zij zonder financiële middelen geen huisvesting zullen kunnen vinden. Zij voeren aan dat deze beoordeling geen rekening houdt met de praktische hinderpalen om als gezin met drie kinderen toegang te krijgen tot huisvesting. Zonder huisvesting zullen zij er niet in slagen om een inkomen te verwerven. De bestreden beslissingen verwijten verzoekers geen stappen te hebben ondernomen om de Griekse taal te leren, doch hierbij werd geen rekening gehouden met de moeilijkheden om huisvesting te bekomen, bovendien voorziet de Griekse overheid niet in taallessen voor vluchtelingen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt vooreerst op dat in de bestreden beslissingen niet verwezen wordt naar objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en aan de hand waarvan de situatie voor houders van een beschermingsstatus in Griekenland kan worden beoordeeld. Ook het administratief dossier bevat hierover niet de minste informatie. De verwerende partij heeft ook geen nota met opmerkingen ingediend ter weerlegging van de argumentatie van verzoekers.

De bestreden beslissingen beperken zich ertoe te stellen dat, enerzijds, niet is vereist dat de sociale bescherming voor vluchtelingen in elke EU-lidstaat van hetzelfde niveau is, en, anderzijds, dat verzoekers niet aantonen dat zij voldoende inspanningen hebben geleverd om te vermijden dat zij in de situatie van materiële deprivatie terechtkomt die zij aanklagen.

De Raad is te dezen van oordeel dat in redelijkheid niet kan worden gesteld dat het bestaan van ernstige moeilijkheden in Griekenland met betrekking tot de toegang tot huisvesting, tewerkstelling en medische zorgen geen indicaties inhouden van een risico op een dergelijke situatie van materiële deprivatie. Hoewel in het licht van de hoger aangehaalde Ibrahim-rechtspraak de individuele omstandigheden van verzoekers wel degelijk relevant zijn, kunnen deze individuele elementen niet los worden gezien van de algemene situatie in Griekenland, zoals deze blijkt uit algemene landenrapporten en objectieve informatiebronnen.

Het feit dat verzoekers besloten om Griekenland te verlaten en geen pogingen hebben ondernomen om een leven uit te bouwen in Griekenland, sluit niet noodzakelijk uit dat het gezin van verzoekers in een situatie van ernstige materiële deprivatie zouden kunnen terechtkomen bij terugkeer.

Verzoekers wijzen op de zeer slechte socio-economische omstandigheden in Griekenland, samengenomen met het feit dat houders van een internationale bescherming ernstige hindernissen kennen met betrekking tot de toegang tot huisvesting, het leren van de taal, werkgelegenheid en gezondheidszorg. Verzoekers wijzen erop dat zij drie minderjarige kinderen hebben.

De Raad is aldus van oordeel dat, mede gelet op het feit dat de verwerende partij geen enkel onderzoek heeft gevoerd naar de socio-economische situatie in Griekenland en het administratief dossier hierover geen informatie bevat, verzoekers moeten worden bijgetreden. Uit de elementen van de zaak blijkt dat het Commissariaat-generaal geen eigenlijk onderzoek heeft gevoerd naar het risico op een met artikel 4 van het Handvest strijdige behandeling bij terugkeer naar Griekenland en zich enkel heeft gebaseerd op de antecedenten van verzoekers. Het feit dat verzoekers gedurende de asielprocedure bijstand hebben gekregen, doet er geen afbreuk aan dat verzoekers geen zicht hadden op enige ondersteuning, noch huisvesting nadat zij internationale bescherming kregen. Dit wordt in de bestreden beslissingen ook niet betwist. Het feit dat verzoekers ervoor kozen Griekenland te verlaten alvorens terecht te komen in een

situatie van deprivatie, houdt immers niet in dat er geen ernstige hinderpalen kunnen bestaan met betrekking tot de toegang tot essentiële basisbehoeften. Te meer nu verzoekers begeleid worden door hun minderjarige kinderen, kan dit aanleiding geven tot een schending van artikel 4 van het Handvest.

Verzoekers hebben elementen aangebracht die van aard zijn het vermoeden van wederzijds vertrouwen tussen lidstaten te weerleggen. Door geen onderzoek te verrichten naar deze elementen heeft de verwerende partij haar beslissing niet gestoeld op een zorgvuldig onderzoek van alle elementen van de zaak. Verzoekers maken aldus een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk. Het administratief dossier bevat geen landeninformatie, noch objectieve rapporten die de Raad toelaten zelf over te gaan tot een beoordeling.

Gelet op het voorgaande dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 december 2019, worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT